

Поткопавање власти у Републици Српској од стране дела „међународне заједнице“ традиционално непријатељски расположене према нама, а нарочито напади на председника Додика, могу значити само једно: та заједница сматра да је завршила посао око Косова и Метохије, да су догађаји и договори пред нама само пука формалност и да се сада треба окренути другом стратешком циљу уништавања Срба, а то је укидање Републике Српске и стварање унитарне БиХ.

Већ смо заборавили предизборна обећања владајућих странака да ће, ако дођу на власт (а дошли су), учинити спољну политику транспарентном. Другим речима, грозили су се Борка Стефановића, Микија Ракића и њихове тајновите дипломатије па ће, сад, они као да буду поштени и да нам објаве шта је у Бриселу договорено и шта се договара. Наравно, маца је појела језик чим се засело у фотеље власти и транспарентност преговарања у Бриселу ако није мања онда је барем иста као и у време када је Борко предводио „преговоре“. Значи мутно!

Зашто кажемо „преговоре“, а не преговоре? Зато што све изгледа да наша страна у Бриселу ништа и не преговара, већ да само присуствује неким климоглавим сеансама са бароницом Ештон (како воле да је ословљавају у Бриселу).

Ових дана наш двојац Дачић-Вучић креће у нову офанзиву за **датум**. (Узгред, ова реч је постала толико одвратна, да је многи моји пријатељи избегавају у свакодневној комуникацији.) Један креће у поход на Брисел, а други на Берлин. Отприлике знамо шта ће тамо урадити. Не знамо их од јуче. Уосталом, када наш државни врх крене негде ван граница, сваком нормалном Србину се леди крв. Испраћај наших званичника у свет у нама изазива исти осећај као одлазак зубару. Само што у случају зубара можемо да се тешимо да ћемо после муке имати здраве зубе, а код наших званичника ствар је безнадежна.

У Берлин по датум

Пише: Александар Б. Ђикић
субота, 16 фебруар 2013 08:06

Узгред, код акције НА БЕРЛИН, дошло је до коперниканског обрта. Наиме, потпредседник владе је за ово путошество изабрао за туроператора Фонд за политичку изузетност и Соњу Лихт! Да, да, не требају вам наочаре – Соњу Лихт. Ону исту Соњу Лихт коју је до пре пола године оптуживао за политички криминал, у случају приватизације „Политике“; ону исту Соњу Лихт која је пост-петооктобарска сива еминенција наше дипломатије; ону исту Соњу Лихт која је један од лидера другосрбијанске идеологије. Па какве резултате можемо очекивати од берлинске авантуре, ако знамо колико је тврд став Немачке по питању Србије и њеног територијалног интегритета (при томе не мислимо само на Метохију и Косово)?

Наравно, и у бриселској и у берлинској авантури, у фокусу ће бити институције државе Србије на деловима њене територије, Косову и Метохији.

Европска администрација инсистира на тзв. укидању „паралелних институција“. Већ смо писали о томе да ако има паралелних институција онда су то самопрокламоване институције у Приштини, а има и нешто паралелних институција под контролом Тиране. Па да се не понављамо.

Након што је аминована граница и царина, шта је остало да Србија уради по питању Косова и Метохије па да је више нико не „зарезује“? Институције Републике Србије, телефонски позивни број и мираз у виду енергетских постројења и ресурса.

Званичници из Приштине, као и највећи играчи са Запада, недвосмислено и категорично захтевају укидање институција Републике Србије, како би размислили о датуму (опет та одвратна реч). Шта Србија тиме добија? Датум! А шта губи? Размотримо.

Дуго времена се спекулише о томе шта ЕУ и САД подразумевају под „паралелним институцијама“ републике Србије, које треба укинути. Говоркало се свашта. Како би се лакше прогутала „жаба“, чак и међу Србима на Косову неко је успешно пласирао тезу да се ради „само“ о безбедносним структурама (полицајцима које, наводно, финансира влада Србије) и судовима. Скроз погрешно. Они мисле на СВЕ српске институције.

У Берлин по датум

Пише: Александар Б. Ђикић
субота, 16 фебруар 2013 08:06

